

התנא רבי אלעזר (רבי אלעזר בן שמוע) 40 מחלוקות

שבת יט:ב דתנן **חלות דבש** שריסקן בערב שבת ויצאו מעצמן אסור **ורבי אלעזר** מתיר

שבת יט:ב **זיתים וענבים** שריסקן מערב שבת ויצאו מעצמן אסורין **ר' אלעזר ור"ש** מתירין ורבי יוסי בר חנינא ברייתא לא שמיע ליה

ראש השנה ב:א **ארבעה ראשי שנים** הם באחד בניסן ר"ה למלכים ולרגלים באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה **ר' אלעזר ור"ש** אומרים באחד בתשרי באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות

ראש השנה ח-א בהאי קרא קמיפלגי (**דברים יד, כב**) עשר תעשר בשני מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן **ר"מ** סבר מקיש מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן סמוך לגמרו עישורו אף מעשר בהמה סמוך לגמרו עישורו **ורבי אלעזר ור"ש** סברי מקיש מעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן ר"ה שלו תשרי אף מעשר בהמה ר"ה שלו תשרי

ראש השנה י:א דתניא פר האמור בתורה סתם בן עשרים וארבעה חדש ויום אחד דברי **ר"מ רבי אלעזר** אומר בן עשרים וארבעה חדש ול' יום שהיה ר"מ אומר כל מקום שנאמר עגל בתורה סתם בן שנה בן בקר בן שתים פר בן שלש

יומא ס:א **כל מעשה** יוה"כ האמור על הסדר אם הקדים מעשה לחבירו לא עשה כלום הקדים דם השעיר לדם הפר יחזור ויזה מדם השעיר לאחר דם הפר ואם עד שלא גמר את המתנות שבפנים נשפך הדם יביא דם אחר ויחזור בתחילה מבפנים וכן בהיכל וכן במזבח הזהב שכולן כפרה בפני עצמן **רבי אלעזר ור"ש** אומרים ממקום שפסק משם הוא מתחיל

יומא סא:א **גמר את המתנות** שבפנים ונשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל בתחילה במתנות שבהיכל נתן מקצת מתנות שבהיכל ונשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל בתחילה בהיכל **רבי אלעזר ור' שמעון** אומרים אינו מתחיל אלא ממקום שפסק

יומא סא:א **נתן מקצת** מתנות שבפנים ונשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל בתחילה במתנות שבפנים **רבי אלעזר ורבי שמעון** אומרים אינו מתחיל אלא ממקום שפסק

יומא סא:א **גמר מתנות** שבהיכל ונשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל בתחילה במתנות המזבח נתן מקצת מתנות שבמזבח ונשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל בתחילה במתנות המזבח **רבי אלעזר ורבי שמעון** אומרים ממקום שפסק הוא מתחיל גמר מתנות שבמזבח ונשפך הדם דברי הכל לא מעכבי

יומא סא:א אמר ר' יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו (**שמות ל, י**) מדם חטאת הכפורים אחת בשנה **רבי מאיר** סבר חטאת אחת אמרתי לך ולא שתי חטאות **רבי אלעזר ורבי שמעון** סברי חטוי אחד אמרתי לך ולא שני חטויין

תענית יא:א דתניא **ר' אלעזר הקפר ברבי** אומר מה תלמוד לומר (**במדבר ו, יא**) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וכי באיזה נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין והלא דברים קל וחומר ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר ודבר על אחת כמה וכמה **ר' אלעזר** אומר נקרא קדוש שנאמר (**במדבר ו, ה**) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מדבר אחד נקרא קדוש המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה

יבמות נו:ב **אלמנה לכהן גדול** גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מן האירוסין לא יאכלו בתרומה **רבי אלעזר ורבי שמעון** מכשירין נתארמלו או נתגרשו מן הנשואין פסולות מן האירוסין כשרות

יבמות נו:ב א"ר אלעזר א"ר אושעיא פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל באנו למחלוקת **ר"מ רבי אלעזר ור"ש** לר"מ דאמר משתמרת לביאה פסולה דאורייתא לא אכלה הא נמי לא אכלה לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה

יבמות נט:א תנו רבנן והוא אשה בבתוליה יקח פרט לבוגרת שכלו לה בתוליה דברי **ר' מאיר רבי אלעזר ורבי שמעון** מכשירין בבוגרת במאי קא מיפלגי רבי מאיר סבר בתולה אפילו מקצת בתולים משמע בתוליה עד דאיכא כל הבתולים בבתוליה בכדרכה אין שלא כדרכה לא ורבי אלעזר ורבי שמעון סברי בתולה בתולה שלימה משמע בתוליה ואפי' מקצת בתולים בבתוליה עד שיהיו כל בתוליה קיימין בין בכדרכה בין שלא כדרכה

יבמות נט:א **כהן גדול לא ישא** אלמנה בין אלמנה מן האירוסין בין אלמנה מן הנשואין ולא ישא את הבוגרת **ר' אלעזר ורבי שמעון** מכשירין בבוגרת

יבמות צב:א תניא כוותיה דר' יוחנן הורוה ב"ד להנשא והלכה וקלקלה כגון אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט חייבת בקרבן על כל ביאה וביאה דברי **ר' אלעזר וחכ"א** קרבן אחד על הכל ומודים חכמים לר' אלעזר שאם נשאת לחמשה בני אדם שחייבת בקרבן על כל אחד ואחד הואיל וגופין מוחלקי

התנא רבי אלעזר (רבי אלעזר בן שמוע) 40 מחלוקות

<p>יבמות קד:א</p>	<p>חלצה בלילה חליצתה כשרה ורבי אלעזר פוסל</p>
<p>יבמות קד:א</p>	<p>בשמאל חליצתה פסולה ורבי אלעזר מכשיר</p>
<p>יבמות קד:א</p>	<p>לימא בהא קמיפלגי דמר סבר מקשינן ריבים לנגעים ומר סבר לא מקשינן ריבים לנגעים דאי מקשינן אפילו גמר דין בלילה נמי לא</p>
<p>יבמות קד:א</p>	<p>חלצה ורקקה אבל לא קראה חליצתה כשרה ורקקה אבל לא חלצה חליצתה פסולה חלצה וקראה אבל לא רקקה רבי אלעזר אומר חליצתה פסולה ר"ע אומר חליצתה כשרה</p>
<p>יבמות קד:א</p>	<p>והכא בהא קמיפלגי מר סבר חליצה כתחלת דין דמיא ומר סבר חליצה כגמר דין דמיא</p>
<p>יבמות קז:ב</p>	<p>ר' אלעזר אומר אין מעשה קטנה כלום אלא כמפותה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אלעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו</p>
<p>יבמות קט:א</p>	<p>המגרש את האשה והחזירה מותרת ליבם ורבי אלעזר אוסר</p>
<p>יבמות קיא:ב</p>	<p>בא יבם על הקטנה וחזר ובא על הגדולה או שבא אחיו על הגדולה פסל את הקטנה ר' אלעזר אומר מלמדין הקטנה שתמאן בו</p>
<p>יבמות ק"ט:ב</p>	<p>שתי יבמות זו אומרת מת בעלי וזו אומרת מת בעלי זו אסורה מפני בעלה של זו וזו אסורה מפני בעלה של זו לזו עדים ולזו אין עדים את שיש לה עדים אסורה ואת שאין לה עדים מותרת לזו בנים ולזו אין בנים את שיש לה בנים מותרת ואת שאין לה בנים אסורה נתייבמו ומתו היבמין אסורות להנשא ר' אלעזר אומר הואיל והותרו ליבמין הותרו לכל אדם</p>
<p>יבמות קכ:א</p>	<p>ת"ש האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובאה ואמרה מת בעלי תנשא ותטול כתובתה וצרתה אסורה ר' אלעזר אומר הואיל והותרה היא הותרה נמי צרתה</p>
<p>נזיר לב:ב</p>	<p>דתנן פותחין בנולד דברי ר"א וחכמים אוסרין ואמר רבא אע"ג דאמור רבנן אין פותחין בנולד אבל פותחין בתנאי נולד ה"ד אמרי להון אילו אתא איניש ואמר לכוון דחרב בהמ"ק מי הוה נדריתון</p>
<p>נזיר לד:ב</p>	<p>רבי אלעזר דריש רבויי ומיעוטי (במדבר ו, ג) מיין ושכר יזיר מיעט מכל אשר יעשה מגפן היין ריבה מיעט וריבה ריבה הכל מאי ריבה ריבה כל מילי מאי מיעט מיעט שבישתא ורבנן דרשי כללי ופרטי מיין ושכר יזיר פרט מכל אשר יעשה מגפן היין כלל מחרצנים ועד זג חזר ופרט פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש פרי ופסולת פרי אף כל פרי ופסולת פרי אי מה הפרט מפורש פרי גמור אף כל פרי גמור</p>
<p>נזיר מה:א</p>	<p>תגלחת הטהרה כיצד היה מביא ג' בהמות חטאת עולה ושלמים ושוחט את השלמים ומגלח עליהם דברי רבי יהודה רבי אלעזר אומר לא היה מגלח אלא על החטאת שהחטאת קודמת בכל מקום ואם גלח על אחת משלשתן יצא רשב"ג אומר הביא ג' בהמות ולא פירש הראויה לחטאת תקרב חטאת לעולה תקרב עולה לשלמים תקרב שלמים</p>
<p>סוטה כז:א</p>	<p>הרובא שנשא עקרה וזקינה ואין לו אשה ובנים מעיקרא לא שותה ולא נוטלת כתובה ר' אלעזר אומר יכול הוא לישא אחרת ולפרות ולרבות הימנה</p>
<p>גיטין י:א</p>	<p>דתניא מצת כותי מותרת ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח רבי אלעזר אוסר לפי שאין בקיאין בדקדוקי מצות רשב"ג אומר כל מצוה שהחזיקו בה כותים הרבה מדקדקין בה יותר מישראל</p>
<p>גיטין יד:ב</p>	<p>דתנן המחלק נכסיו על פיו ר' אלעזר אומר אחד בריא ואחד מסוכן נכסים שיש להן אחריות נקנין בכסף ובשטר ובחזקה ושאינן להן אחריות אין נקנין אלא במשיכה וחכמים אומרים אלו ואלו נקנין באמירה</p>
<p>גיטין לא:א</p>	<p>המניח פירות להיות מפריש עליהן תרומה ומעשרות מעות להיות מפריש עליהן מעשר שני מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין אם אבדו הרי זה חושש מעת לעת דברי ר' אלעזר רבי יהודה אומר בשלשה פרקים בודקין את היין בקידום של מוצאי החג ובהוצאת סמדר ובשעת כניסת מים בבוסר</p>

התנא רבי אלעזר (רבי אלעזר בן שמוע) 40 מחלוקות

גיטין סה:א	קטנה שאמרה התקבל לי גיטי אינו גט עד שיגיע גט לידה לפיכך אם רצה הבעל לחזור יחזור שאין קטן עושה שליח ואם אמר לו אביה צא והתקבל לבתי גיטה אם רצה לחזור לא יחזור האומר תן גט זה לאשתי במקום פלוני ונתנו לה במקום אחר פסול הרי היא במקום פלוני ונתנו לה במקום אחר כשר האשה שאמרה התקבל לי גיטי במקום פלוני וקיבלו לה במקום אחר פסול ר' אלעזר מכשיר הבא לי גיטי ממקום פלוני והביאו לה ממקום אחר כשר
גיטין פ:א	וכל הדרכים האלו בה כתב סופר גט לאיש ושובר לאשה וטעה ונתן גט לאשה ושובר לאיש ונתנו זה לזה ולאחר זמן הרי הגט יוצא מיד האיש ושובר מיד האשה תצא מזה ומזה וכל הדרכים האלו בה רבי אלעזר אומר אם לאלתר יצא אין זה גט אם לאחר זמן יצא הרי זה גט לא כל הימנו מן הראשון לאבד זכותו של שני
קידושין יד:ב	דתניא המוכר עצמו נמכר לשש ויתר על שש מכרוהו ב"ד אינו נמכר אלא לשש המוכר עצמו אינו נרצע מכרוהו ב"ד נרצע מוכר עצמו אין מעניקים לו מכרוהו ב"ד מעניקים לו המוכר עצמו אין רבו מוסר לו שפחה כנענית מכרוהו ב"ד רבו מוסר לו שפחה כנענית רבי אלעזר אומר זה וזה אינו נמכר אלא לשש זה וזה נרצע וזה וזה מעניקים לו וזה וזה רבו מוסר לו שפחה כנענית
קידושין כא:ב	א"ר אלעזר יודן בריבי היה דורש כשהן רוצעין אין רוצעין אלא במילתא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום
קידושין מח:א	התקדשי לי בשטר ר"מ אומר אינה מקודשת ור' אלעזר אומר מקודשת וחכ"א שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת
קידושין מח:א	אלא בשט"ח דידה ובמקדש במלוה קא מיפלגי א"ר נחמן בר יצחק הכא במאי עסקינן כגון שקדשה בשטר שאין עליו עדים ור"מ לטעמיה דאמר עדי חתימה כרתי ור' אלעזר לטעמיה דאמר עדי מסירה כרתי ורבנן מספקא להו אי כר"מ אי כרבי אלעזר הלכך שמין את הנייר אם יש בו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת
קידושין מט:א	דתנן האשה שאמרה התקבל לי גיטי ממקום פלוני וקבל לה גיטה ממקום אחר פסול ורבי אלעזר מכשיר